

(Dz. U. R. P. № 32 poz. 230).

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu**z dnia 13 marca 1925 r.****o udzielaniu uprawnień do legalizowania liczników energii elektrycznej poza urządami miar.**

Na podstawie art. 23-go dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138) oraz rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Do legalizowania liczników energii elektrycznej mogą być upoważniane przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar towarzystwa naukowe i techniczne, zakłady naukowe, stowarzyszenia dozoru kotłów parowych, elektrownie publiczne, zakłady wyrobu i reparacji liczników i inne instytucje lub osoby. Zakres upoważnienia powinien być ściśle określony. Upoważnienie takie może być odwołane w każdym czasie. Decyzje Dyrektora Głównego Urzędu Miar w sprawach udzielania i odwoływania upoważnień do legalizowania są ostateczne.

§ 2.

Kontrola i nadzór nad instytucjami, upoważnionymi do legalizowania przyrządów do mierzenia energii elektrycznej, należy do kompetencji Głównego Urzędu Miar.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU:

(—) *Józef Kiedroń***Przepisy obowiązujące w miernictwie.**

Czasopismo wydawane przez Główny Urząd Miar.

Warszawa, dnia 3 kwietnia 1925 r.

Układać w porządku wielkości liczb tytułowych.

Cena 10 groszy.

№ 191.

